

I n f o r m a c e

pro evropské advokáty a advokátní společnosti ze Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku ohledně jejich oprávnění poskytovat právní služby na území ČR v případě no-deal brexitu

V případě, že nebude přijata dohoda, která by řešila vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku (dále jen „Spojené království“) z EU, popř. nebudou-li vztahy mezi ČR a Spojeným královstvím řešeny jiným způsobem (např. dvoustrannou mezinárodní dohodou), bude se oprávnění advokátů a advokátních společností ze Spojeného království poskytovat právní služby na území ČR řídit zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii a zákonem č. 74/2019 Sb., o úpravě některých vztahů v souvislosti s vystoupením Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie (dále jen „zákon o brexitu“). Na základě těchto předpisů dojde při hard brexitu k následujícím důsledkům:

1) Advokáti ze Spojeného království zapsaní v seznamu advokátů zůstávají i po brexitu advokáty; na jejich postavení se nic nemění, neboť se stali advokáty ve smyslu českého právního řádu. To platí jak pro občany Spojeného království, tak pro občany jiných zemí.

2) Advokáti ze Spojeného království, kteří jsou státními příslušníky Spojeného království a kteří jsou zapsaní do seznamu evropských advokátů, zůstávají usazenými evropskými advokáty; na jejich postavení se nic nemění. Advokáti ze Spojeného království, kteří jsou státními příslušníky jiné země, toto oprávnění ztráčí.

3) Advokáti ze Spojeného království, kteří na území ČR poskytují právní služby příležitostně nebo dočasně jako hostující evropští advokáti, ztratí po brexitu postavení evropských advokátů a bude na ně nahlíženo jako na advokáty z třetích zemí, a to bez ohledu na jejich státní příslušnost; jejich možnost poskytovat právní služby na území ČR tak bude podmíněna případným zápisem do seznamu advokátů podle § 5a zákona o advokacii, tj. po složení uznávací zkoušky, ovšem s tím, že jejich oprávnění poskytovat právní služby bude omezeno na právní řád Spojeného království.

4) Advokáti ze Spojeného království, kteří jsou státními příslušníky Spojeného království a kteří ještě před vystoupením Spojeného království z EU podali žádost o zápis do seznamu advokátů podle § 5b nebo § 5c zákona o advokacii, mohou být zapsaní do seznamu advokátů i po tomto datu. To samé platí o nevyřízených žádostech o zápis do seznamu evropských advokátů.

5) Advokátní společnosti, které mají sídlo ve Spojeném království a které jsou v ČR zapsány do obchodního rejstříku, mohou pokračovat v poskytování právních služeb na území ČR i po vystoupení Spojeného království z EU, ovšem za podmínky, že jejich společníci mají oprávnění vykonávat advokacii nejenom ve Spojeném království, ale rovněž v některém z členských států EU (např. v Irsku). Pokud by tuto podmínku společníci těchto společností nesplňovali, byl by to důvod k ukončení jejich podnikání v ČR.

Shora uvedené důsledky vyplývají z těchto skutečností:

Dle § 22 zákona o brexitu platí, že „občan Spojeného království zapsaný ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona do seznamu evropských advokátů se pro účely posouzení splnění podmínky podle § 2 odst. 1 písm. b) zákona o advokacii považuje za občana Evropské unie. Spojené království se pro účely posouzení, zda občan Spojeného království splňuje podmínky podle věty první, považuje za členský stát Evropské unie.“ Z toho jednoznačně plyne, že v případě hard brexit nepozbydou občané Spojeného království zapsaní v seznamu evropských advokátů oprávnění k výkonu advokacie. Na druhou stranu

zákon o brexitu neřeší postavení hostujících advokátů ze Spojeného království, vůči kterým žádné ochranné opatření nesměřuje a stanou se tak z nich advokáti z třetích zemí. Právní služby na území ČR tak budou oprávněni vykonávat až po zápisu do seznamu zahraničních advokátů podle § 5a zákona o advokacii, tj. po složení uznávací zkoušky.

Dalším důležitým ustanovením zákona o brexitu je přechodné ustanovení (§ 29 odst. 1 písm. e)), podle kterého se občan Spojeného království považuje za občana Evropské unie, jde-li o řízení o zápisu do seznamu advokátů podle § 5b nebo 5c zákona o advokacii nebo do seznamu evropských advokátů. Toto ustanovení však dopadá pouze na ty advokáty, kteří před brexitem podali žádost o zápis do seznamu evropských advokátů nebo seznamu advokátů podle § 5b nebo § 5c zákona o advokacii. V takovém případě se i po brexitu budou tito advokáti pro účely řízení o žádosti považovat za státní příslušníky členského státu Evropské unie. Osoby zapsané na základě takových žádostí proto budou oprávněny poskytovat právní služby na území České republiky v postavení usazených evropských advokátů, nebo advokátů podle § 5b nebo § 5c zákona o advokacii i po brexitu.

Zákon o brexitu se nijak nedotýká advokátních společností ze Spojeného království; na ně se potom bude vztahovat právní úprava části čtvrté zákona o advokacii, podle jehož § 35s odst. 1 písm. b) platí, že takováto společnost může poskytovat právní služby v ČR pouze tehdy, pokud jejími společníky jsou pouze advokáti, kteří získali oprávnění k výkonu advokacie v některém z členských států EU. Pokud tedy společníci těchto společností získali oprávnění k výkonu advokacie nejenom ve Spojeném království, ale i v jiném členském státě, mohou tyto společnosti i nadále poskytovat právní služby v ČR; v opačném případě takováto společnost oprávnění k výkonu advokacie na území ČR pozbude.

Praha, 22. 3. 2019